

DE GOEDE DOKTER

(The Good doktor)

Komedie

door

NEIL SIMON

vertaling

C.G. van der Laan

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GOEDE DOKTER – THE GOOD DOKTOR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 1974 © by Neil Simon and by Albert I. DaSilva as Trustee

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dit spel bestaat uit twee akten, met in totaal 12 scènes. In deze scènes treden achtereenvolgens de volgende personen op:

EERSTE AKTE

EERSTE SCENE

De schrijver

TWEEDE SCENE - De nies

Ivan Ilyitch Cherdyakov
Mevrouw Cherdyakov
Generaal Mikhail Brassilkov
Mevrouw Brassilkov

DERDE SCENE - De gouvernante

De schrijver
De mevrouw
De gouvernante

VIERDE SCENE - Chirurgie

De schrijver (*die hier ook Kuryatin speelt*)
De koster Vonmiglasov

VIJFDE SCENE - Te laat voor geluk

De Vrouw
De oude man

ZESDE SCENE - De verleiding

De schrijver (*speelt hier ook als Pjotr Semyonich*)
Nikolay
Irina, zijn vrouw

TWEEDE AKTE

EERSTE SCENE - De drenkeling

De schrijver
De zwerver
De politie-agent

TWEEDE SCENE - De auditie

De stem (*van De Schrijver*)
Nina Zarechnaja

VIERDE SCENE - Een weerloos schepsel

De bankier
De bediende
De bezoeker

VIJFDE SCENE - Het arrangement

De Schrijver (*speelt hier ook voor De Vader*)
De Jongen
De Lichtekooi

SLOTSCENE

De schrijver

In totaal zijn er 9 vrouwenrollen en 11 mannenrollen, maar met doublures kan men dit stuk heel goed spelen met b.v. 5 dames en 5 heren, maar 9 dames en 4 á 5 heren is ook heel wel mogelijk.

AKTE 1

Scene 1

DE SCHRIJVER

SCHRIJVER (*in zijn studeerkamer*): Nee, nee, u stoort mij niet.. Ik praat liever dan dat ik werk. Toch word ik hier, dag in dag uit, achtervolgd door één gedachte: ik moet schrijven, ik moet schrijven, ik moet schrijven... Dit is mijn studeerkamer, de kamer waarin ik mijn verhalen schrijf. In feite heb ik hem zelf gebouwd - de bomen geveld en de planken bevestigd. Ik heb er een verschrikkelijke troep van gemaakt. Ik schrijf hier aan de zijkant van de kamer omdat het dak lekt boven het bureau. Ik zou het bureau kunnen verplaatsen, maar het bedekt een open gelaten gat in de vloer. En de vloer werd gebouwd op de helling van een heuvel, dus bij hevige regen, heeft de kamer de neiging de heuvel af te glijden. Heel wat dagen stond ik in deze hut terwijl ik mijn burens langs de weg voorbij gleeed. Niettemin, ben ik gelukkig hier. Bezoekers komen er echter niet genoeg naar mijn zin. Mensen schijnen schrijvers te mijden. Zij gaan er van uit, dat wij het altijd druk hebben met denken - dat is niet waar. Zelfs mijn beste brave moeder wil mij niet storen, dus loopt zij altijd op haar tenen hier naar toe en zet mijn eten voor de deur ..... Ik heb al jaren geen warme maaltijd gehad. Maar ik heb hier heel wat geschreven... Misschien teveel... Als ik naar buiten kijk, dan denk ik dat het leven met een sneltreinvaart aan mij voorbijgaat. Dus stel ik mijzelf de vraag, welke kracht dwingt mij tot dit mateloze schrijven, dag in dag uit, bladzijde na bladzijde, verhaal na verhaal? En het antwoord is erg eenvoudig: ik heb geen keuze, ik ben een schrijver... Soms denk ik dat ik misschien wel gek ben... Oh, ik ben volkomen ongevaarlijk. Alhoewel, ik moet toegeven dat ik soms wat afwezig ben. In sommige gesprekken hoor ik niets en zie slechts de stille bewegingen van de lippen en antwoord ik met een betekenisloos, "Ja, ja natuurlijk", en de hele tijd denk ik, deze vent is een fantastisch karakter voor een verhaal. Niettemin, als ik schrijf geniet ik. En ik vind het leuk de drukproeven te lezen, maar.. zodra het in druk verschijnt, kan ik het niet meer uitstaan. Ik zie dat alles verkeerd is, een misstap, dat het nooit geschreven had moeten worden en ik voel me ellendig. Dan leest het publiek het. "Ja, alleraardigst, knap", "Alleraardigst, maar een zwakke imitatie van Tolstoy." Of "Een goed geheel, maar Toergenjev's Vaders en Zonen is beter." En zo zal het zijn tot ik dood ga... Alleraardigst en knap, alleraardigst en knap, niets meer. En als

ik dood ga dan zullen mijn vrienden aan mijn graf zeggen, "Hier ligt die en die, een goeie schrijver, maar Toergenjev was beter..." Het is grappig, maar voordat u binnenkwam, dacht ik bij mijzelf, misschien moet ik er op een goeie dag mee ophouden. Wat ik er voor in de plaats zou doen?... Wel, ik heb hier nooit eerder aan toegegeven, maar voor u, vanavond in dit theater, wil ik vertellen, wat ik het liefst zou doen met mijn leven. Al vanaf mijn kinderjaren, heb ik altijd,... heb ik altijd... Excuseert u mij een ogenblikje. Ik moet even een notitie maken... Ik kwam zojuist op een idee. Een onderwerp voor *een* kort verhaal. Hm, ja, ja. De inspiratie kwam door het praten over het theater. Waar hadden wij het zonet over?... Het doet er niet toe. Mijn gedachten worden helemaal in beslag genomen door dit nieuwe verhaal. Even kijken of het u een beetje aanspreekt... Het begint in een theater. Het begint op de openingsavond van het nieuwe seizoen. Het begint met het binnenkomen van al die beste en brave begunstigers van de schone kunsten die naar elkaar wuiven en groeten in de grote foyer, terwijl zij commentaar leveren op hoe deze en gene eruit ziet of gekleed is - terwijl zij nauwelijks weten welk stuk zij die avond gaan zien... Met uitzondering van één man... Ivan Ilyitch Cherdyakov! *(het theaterdecor verschijnt, bestaande uit twee rijen van het publiek, en face voor ons)*

Scene 2

DE NIES

SCHRIJVER: Als Ivan Ilyitch Cherdyakov, een ambtenaar, een klerk bij het ministerie van de openbare parken, ook maar een beetje hartstocht in zijn leven had, dan was dat voor het theater. (*Ivan C. en zijn vrouw komen binnen. Hij is midden in de dertig, zachtaardig en bescheiden. Hij en zijn vrouw zijn op hun paasbest gekleed, maar detoneren niettemin met de grandeur om hen heen. Zij behoren hier beslist niet thuis. Zij nemen plaats. Terwijl zijn vrouw het programma nauwkeurig bekijkt, straalt C. van geluk, terwijl hij 180 graden om zich heen kijkt naar het theater en het publiek. Hij is vanavond een gelukkig man*) Hij koesterde verwachtingen en had ambitie voor het hogere ambt en hij had zijn leven gewijd aan hard werken, vol ijver en geduld. Toch onthield hij zichzelf zijn ene grote genoeg niet. Dus kocht hij 2 van de beste kaartjes voor de galavoorstelling van Rostov's "De Bebaarde Gravin". (*een prachtig geüniformeerde generaal en zijn vrouw komen binnen en zoeken hun plaatsen*) Het lot wilde dat het theater die avond bezocht werd door zijn gerespecteerde superieur, generaal Mikhail Brassilhov, de minister van openbare parken, zelve. (*de generaal en zijn vrouw nemen plaats in de eerste rij, de generaal precies voor C*)

CHERDYAKOV (*buigt voorover naar de generaal*): Goedenavond, generaal,

GENERAAL (*kijkt om en met een koele blik naar C*): Hm?... Wat? Oh, ja. Ja. Goedenavond. (*de generaal draait zich weer om en kijkt in zijn programma*)

CHERDYAKOV: Neemt u mij niet kwalijk, meneer. Ik ben Cherdyakov, Ivan Ilyitch. Dit is een grote eer voor mij, meneer.

GENERAAL (*draait zich om; koeltjes*): Ja.

CHERDYAKOV: Net zoals u, geachte Generaal, dien ik ook het ministerie van openbare parken... d.w.z., ik dien u, u, die de minister van openbare Parken zelve bent. Ik ben de assistent van de hoofdklerk in het departement Bomen en Struiken.

GENERAAL: Juist ja. Houd het goede werk in ere... Prachtige bomen en struiken zijn er dit jaar. Erg mooi. (*de generaal draait zich om. Cherdyakov gaat rechtop zitten met een gelukzalige blik. De vrouw van de generaal fluistert wat naar de generaal en hij haalt de schouders op. Opeens gaat het niet zichtbare doek op en allen klappen. Cherdyakov buigt weer voorover*)

CHERDYAKOV: Mijn vrouw zou u erg graag willen begroeten,

Generaal. Dit is ze. Mijn vrouw, mevrouw Cherdyakov.

VROUW (*glimlacht*): Hoe maakt u het?

GENERAAL: Het is mij aangenaam.

VROUW: Het genoeg is geheel aan mijn kant, Generaal.

GENERAAL: Tot genoeg. (*hij draait zich om, geërgerd. Cherdyakov straalt naar zijn vrouw; dan naar de vrouw van de generaal toe*)

CHERDYAKOV: Mevrouw Brassilhov, dit is mijn vrouw, mevrouw Cherdyakov.

VROUW: Hoe maakt u het, mevrouw Brassilhov?

MEVROUW B. (*koel*): Hoe maakt u het?

VROUW: Ik heb zojuist het genoeg gehad met uw man kennis te maken.

CHERDYAKOV (*tegen mevrouw Brassilhov*): En ik ben mijn vrouw's echtgenoot. Hoe maakt u het, mevrouw Brassilhov? (*de schrijver "ssst" ze tot stilte*)

GENERAAL (*naar de schrijver*): Neemt u mij niet kwalijk, neemt u mij a.u.b. niet kwalijk. (*de Generaal probeert zijn boosheid te onderdrukken, terwijl ze allemaal weer naar het stuk gaan kijken*)

CHERDYAKOV: Ik hoop dat u het stuk aardig vindt, meneer.

GENERAAL: Dat zal ik zeker, als ik de gelegenheid krijg ernaar te kijken. (*hij krijgt het warm en haalt zijn vinger langs zijn boord. Zij kijken weer allemaal*)

SCHRIJVER: Terwijl hij nogal tevreden met zichzelf is over de munt, die hij uit deze gouden gelegenheid heeft geslagen, gaat Ivan Ilyitch weer rechtop zitten om te genieten van de Bebaarde Gravin. Hij was geen vreemde meer voor de minister van openbare parken. Zij waren, royaal gesproken, bekenden geworden... En dan, volkomen plotseling, zonder enige waarschuwing, als een donderslag bij heldere hemel, beweegt Ivan Ilyitch Cherdyakov zijn hoofd naar achteren en..

CHERDYAKOV: HAAH.... HTSCHIEEE... E!!!!!!!!!! (*Cherdyakov niest verschrikkelijk, zijn hoofd klapt naar voren. De nies komt voor het merendeel achter op het volledig, kale hoofd. De Generaal krimpt ineen en zijn hand betast onmiddellijk zijn nu bevochtigd hoofd*) Oh, grote goedheid, het spijt mij, Uwe excellentie! Het spijt mij vreselijk. (*de Generaal pakt zijn zakdoek en veegt over zijn hoofd*)

GENERAAL: Het is niets. Het is al in orde.

CHERDYAKOV: In orde?... Het is beslist niet in orde. Het is onvergeeflijk. Het was monsterachtig van mij.

GENERAAL: U trekt het u teveel aan. Laat maar. (*hij stopt zijn zakdoek weer weg*)

CHERDYAKOV (*pakt snel zijn eigen zakdoek*): Maar ik kan het toch

niet zo laten? Het is niet te excuseren. Staat u mij toe uw nek af te veegen, Generaal. Dat is het minste wat ik kan doen. *(hij begint het hoofd van de Generaal af te veegen. De Generaal duwt zijn hand weg)*

GENERAAL: Laat me nu maar met rust! Het is in orde, zeg, ik.

CHERDYAKOV: Maar ik besproeide u, meneer. Uw hele hoofd is besproeid. Het was een ongelukje, dat verzeker ik u, maar, het is walgelijk.

SCHRIJVER: Ssssh!

GENERAAL: Neemt u het mij niet kwalijk. Mijn verontschuldigingen.

CHERDYAKOV: Het punt is, Uwe Excellentie, dat het zonder enige waarschuwing kwam. Het was mijn neus al uit, voordat ik het kon onderdrukken.

MEVROUW B.: Shhh!

CHERDYAKOV: Shhh, ja natuurlijk. Het spijt mij. *(Cherdyakov gaat rechtop zitten, nerveus. Hij snuit zijn neus in zijn zakdoek. Dan buigt Cherdyakov voorover)* Het is geen verkoudheid, als u zich daarover zorgen maakt, meneer. Misschien een stofje in mijn neus.

GENERAAL: Shhh! *(zij kijken in stilte naar het stuk en Cherdyakov zit rechtop, ongelukkig met zichzelf)*

SCHRIJVER: Maar wat hij ook probeerde, Cherdyakov kon het incident niet van zich afzetten. De nies, niets meer dan een onschuldig anatomisch ongeluk, groeide in zijn gedachten buiten alle proporties, totdat het op het boosaardig gebulder van een kanon leek, dat recht op het vijandelijk kamp gericht stond. Hij herhaalde het voorval in gedachten, vertraagd afgedraaid zodat hij vol afgrijzen de infameuze daad weer kon zien. *(Cherdyakov, in slow-motion, herhaalt de nies, maar zo vertraagd dat het voor ons plaatje voor plaatje verschijnt. Het lijkt ook 3 x zo intens als de echte nies. De Generaal reageert ook vertraagd alsof hij net een mokerslag op zijn schedelbasis heeft gekregen. Zij gaan allemaal door met de bewegingen van de "Alles" totdat het uit is, en het niet zichtbare gordijn valt en ze klappen. Zij gaan allemaal staan en lopen naar de uitgang, al pratend over de enige avond die ze net gehad hebben)*

GENERAAL: Aardig... alleraardigst.

MEVROUW B.: Ja, alleraardigst.

GENERAAL: Alleraardigst... werkelijk alleraardigst. Was het niet alleraardigst, lieve?

MEVROUW B.: Ik vond het toch zo alleraardigst. *(Cherdyakov staat achter hen terwijl hij de Generaal op de schouders tikt)*

SCHRIJVER: Ik was er zeer door gecharmeerd.

CHERDYAKOV *(nog steeds op de schouder van de Generaal tikkend)*: Neemt u mij niet kwalijk, Excellentie.

GENERAAL: Wie tikt er op mijn schouder? Iemand tikt er op mijn schouder. Wie tikt er?

CHERDYAKOV: Ik tik u op uw schouder, meneer. Ik ben de tikker... Cherdyakov.

MEVROUW B. (*trekt de Generaal snel mee*): Kom mee lieve, het is de niezer.

CHERDYAKOV: Nee, nee, het is al over. Ik ben uitgeniesd. Ik maakte mij er alleen zorgen over, dat u de nachtelijke kou in zou gaan met een nat hoofd.

GENERAAL: Oh, dat. Het was een kleinigheid. Slechts een misstapje. Vergeet het, jongeman. Een amusant stuk, vond U niet? Vond U het amusant?

CHERDYAKOV: Amusant? Oh, mijn goeie God, ja. Ha. Ha. Dat is waar. Ha, ha. Ik heb in jaren niet zoveel gelachen. Ha, ha, ha,...

GENERAAL: Welk gedeelte hield u het meeste bezig?

CHERDYAKOV: De nies. Toen ik op u niesde. Het was onvergeeflijk, meneer.

GENERAAL: Vergeet het jongeman. Kom lieve. Het lijkt wel of het gaat regenen. Ik wil mijn hoofd niet nog eens nat krijgen.

MEVROUW B.: Je zou mensen niet op je moeten laten niezen, lieve. Je bent geen niespaal. (*ze zijn weg*)

CHERDYAKOV: Ik ben geruïneerd. Geruïneerd! Hij zal me laten ontslaan bij Bomen en Struiken. Ze zullen me degraderen naar Takken en Twijgen...

VROUW: Kom mee, Ivan.

CHERDYAKOV: Wat?

VROUW: Je moet het je niet aantrekken. Het was alleen maar een onschuldig niesje. De Generaal heeft het waarschijnlijk allang vergeten.

CHERDYAKOV: Denk je dat echt?

VROUW: Nee! Ik ben bang, Ivan.

SCHRIJVER: En zo liepen zij in wanhoop naar huis.

CHERDYAKOV: Misschien zou ik hem een aardig geschenk moeten sturen. Een paar Turkse badhanddoeken of zo.

SCHRIJVER: Cherdyakov's eens zo veel belovende carrière was letterlijk weggeblazen.

CHERDYAKOV (*als zij thuis komen*): Waarom overkwam mij dit? Waarom ging ik eigenlijk naar het theater? Waarom ging ik niet op het balkon zitten tussen mijn eigen slag mensen? Zij vinden het prachtig elkaar te beniezen.

VROUW: Kom mee naar bed, Ivan.

CHERDYAKOV: Misschien als ik de Generaal eens opzocht en de zaak

zou uitleggen, maar dan op zo'n aardige, eerlijke en nederige manier, dat hij mij alleen maar kan vergeven...

VROUW: Misschien is het het beste hem er niet meer aan te herinneren, Ivan.

CHERDYAKOV: Nee, nee. Als ik ooit een heer wil worden, dan moet ik mij ook als heer gedragen.

SCHRIJVER: En zo kwam de morgen. Het kwam zo uit, dat dit de dag was waarop de Generaal petitie ontving, en aangezien er zo'n 50 á 60 petitie voor Cherdjakov waren, wachtte hij van de morgen tot de late, late namiddag... (*Cherdjakov stapte het kantoor binnen*)

GENERAAL: De volgende!... de volgende!

CHERDYAKOV: Ik ben niet de volgende, Uwe Excellentie... ik ben de laatste.

GENERAAL: Ook goed... de laatste!

CHERDYAKOV: Dat ben ik, meneer.

GENERAAL: Wel, hoe luidt uw petitie?

CHERDYAKOV: Ik heb geen petitie, meneer. Ik kom niet voor een petitie.

GENERAAL: Dan verspilt u mijn tijd.

CHERDYAKOV: Herkent u mij niet, meneer? Wij hebben elkaar gisteravond onder nogal explosieve omstandigheden ontmoet... Ik ben de sproeier.

GENERAAL: De wat?

CHERDYAKOV: De niezer. Degene die niesde. De niezende sproeier.

GENERAAL: Oh, ja? En wat wilt u nu? Een Gezondheid?

CHERDYAKOV: Nee, Excellentie... uw vergeving. Ik wilde alleen maar uitleggen dat er geen politieke of antisociale bedoelingen achter mijn nies staken. Het was een op zichzelf staande, niet gewelddadige daad van God. Ik vervloek de dag toen het uitsteeksel zich op mijn gezicht vormde. Het is een hatelijke neus, meneer, en ik ben niet verantwoordelijk voor zijn brutaliteiten... (*zijn neus pakkend*) Straf hetgene dat de misdaad bedreef, maar ontzie het onschuldig achterliggende lichaam. Verban mijn neus, maar vergeef mij, Uwe Goedertierenheid. Vergeef mij.

GENERAAL: Mijn beste jongeman, ik ben niet boos op uw neus. Ik heb het te druk om me met uw nasale problemen bezig te houden. Ik raad u aan naar huis te gaan en een warm bad te nemen - of een koud - neem iets, maar val me niet nog eens lastig met dit soort onbenulligheden... Geleuter, geleuter, geleuter, dat is wat ik de hele dag aangehoord heb. (*terwijl hij afgaat*) Geleuter, geleuter, geleuter, geleuter... (*Cherdjakov blijft alleen achter in het kantoor; snikkend*)

CHERDYAKOV: Dank u meneer. God zegene u en uw vrouw en uw

huishouden. Moge uw dagen zoet zijn en uw nachten beter dan uw dagen.

SCHRIJVER: Het gevoel van opluchting dat over Cherdyakov kwam was enorm.

CHERDYAKOV: Moge de vogels 's morgens zingen onder uw raam en moge de koffie in uw kopje sterk en heet zijn.

SCHRIJVER: Het gewicht van de last, die weggenomen was, was niet te schatten...

CHERDYAKOV: Ik vereer de stoel waar u op zit en het uniform, dat u draagt, dat op *de* stoel zit, die ik vereer...

SCHRIJVER: Hij liep naar huis, al zingend en fluitend als een leeuwerik, het leven was beslist een wonder, een vreugde, een hemels paradijs...

CHERDYAKOV: Oh, God, ik ben gelukkig!

SCHRIJVER: En toch...

CHERDYAKOV: En toch...

SCHRIJVER: Toen hij thuis kwam begon hij erover na te denken...

CHERDYAKOV: Ben ik het slachtoffer geworden van een wrede en meedogenloze grap?

SCHRIJVER: Had de minister met hem gesold?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto